[1]ध्यातम्-तः,	ध्यापितः,	दिध्यासितः,	दाध्यायितः-तवान् ;
[2]दूढ्यः, मध्यः,	[3]धीवा-धीवरी,	[4]आढ्यः, ध्यापः,	दिध्यासुः, दाध्यः ;
ध्यातव्यम्,	ध्यापयितव्यम्,	दिध्यासितव्यम्,	दाध्यायितव्यम् ;
ध्यानीयम्,	ध्यापनीयम्,	दिध्यासनीयम्,	दाध्यायनीयम् ;
[5]ध्येयम्,	ध्याप्यम्,	दिध्यास्यम्,	दाध्याय्यम् ;
[6]ईषद्ध्यानः-दुर्द्ध्यानः-सुध्यानः ;		—	—
ध्यायमानः,	ध्याप्यमानः,	दिध्यास्यमानः,	दाध्याय्यमानः ;
ध्यायः,	ध्यापः,	दिध्यासः,	दाध्यायः ;
ध्यातुम्,	ध्यापयितुम्,	दिध्यासितुम्,	दाध्यायितुम् ;
ध्यातिः, सन्ध्या,	ध्यापना,	दिध्यासा,	दाध्याया ;
ध्यानम्,	ध्यापनम्,	दिध्यासनम्,	दाध्यायनम् ;
[A]ध्यात्वा,	ध्यापयित्वा,	दिध्यासित्वा,	दाध्यायित्वा ;
आध्याय,	अभिध्याप्य,	आदिध्यास्य,	आदाध्याय्य ;
[B]ध्यायम् २, ध्यात्वा २,	ध्यापम् २, ध्यापयित्वा २,	दिध्यासम् २, दिध्यासित्वा २,	दाध्यायम् २ ; दाध्यायित्वा २.

---

1. 'संयोगादेरातो धातोर्यण्वतः' (8-2-43) इति निष्ठानत्वे प्राप्ते 'न ध्याख्यापृ—' (8-2-57) इति तस्य निषेधः।

2. दुष्टं ध्यायतीति **दूढ्यः**। 'आतोऽनुपसर्गे—' (3-2-3) इति कः। पृषोदरादिषु 'दुरो दाशनाशदभध्येषु—' (वा. 6-3-109) इति वचनात् ढत्वमुत्वं च। 'मां ध्यायतीति **मध्यः** इत्यत्राप्येवमेव कप्रत्ययः।' इति **क्षीरस्वामी**। अत्र, अस्मच्छब्दप्रकृतेः '**म**' इति कथमादेश इति न ज्ञायते।

3. 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' (3-2-75) इति क्वनिपि सम्प्रसारणे रूपम्। स्त्रियाम्, 'वनो र च' (4-1-7) इति ङीब्रेफौ।

4. आध्यायन्त्येनमिति **आढ्यः**। 'आतश्चोपसर्गे' (3-1-136) इति कप्रत्ययः। पृषोदरादित्वान्मूर्धन्यः।

5. 'अचो यत्' (3-1-97) इति यत्प्रत्यये, 'ईद् यति' (6-4-65) इतीकारे गुणे च रूपम्।

6. '**आतो** युच्' (3-3-128) इति ईषदाद्युपपदेषु खलपवादो युच्।

A. 'प्रस्कन्दिकामिव प्राप्तो **ध्यात्वा** ब्रूते स्म जाम्बवान्।' भ. का. 7.74.

B. '**ध्यायं ध्यायं** परं ब्रह्म स्मारं स्मारं गुरोर्गिरः।' प्रौढमनोरमा।